

Procedura de citare legal îndeplinită.

Inculpatul și apărătorul au solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Procurorul a optat pentru admiterea recursului.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09 decembrie 2011, Condrea Eduard a fost condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate potrivit *sentinței Judecătoriei Ialoveni din 22 februarie 2006*, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, din momentul reținerii, deducând perioada arestării preventive de la 09 iulie 2009 până la 13 iunie 2011.

De la inculpat s-a încasat prejudiciul material în beneficiul părților vătămate Manie Ion în sumă de 1000 lei și Stegărescu Iulia în mărime de 2000 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constata că la 20 iunie 2009, orele 24:00 inculpatul Condrea Eduard, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe str. Merilor, 17 din or. Ialoveni, a răpit automobilul de model Vaz 2102, cu N/î IL AA 546, ce aparținea cet. Manic Ion.

Tot el, la 27 iunie 2009, orele 02:30, a pătruns în garajul cet. Mîța Alexandru, situat pe str. Alexandru cel Bun, 2, prin forțarea ușei cu o tijă metalică, de unde a sustras pe ascuns automobilul de model Moscvici 412 cu n/î CDA 898, pe care ulterior, 1-a propus cet. Negrescu Ruslan spre vânzare la prețul de 2000 lei.

Tot el, la 16 iunie 2009, orele 23:00, a pătruns în garajul cet. Capsamun Alexandra, situat în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, 2/1, prin forțarea lacătului cu o tijă metalică, de unde tainic a sustras bunuri, cauzându-i părții vătămate o pagubă în sumă de 4500 lei.

Tot el, la 15 iunie 2009, orele 22:00, deplasându-se pe str. Codru din or. Ialoveni, a răpit de lângă poarta cet. Schimbător Andrei automobilul de model Renault 21 cu n/î C FG 133, care staționa, ulterior abandonându-l pe str. Alexandru cel Bun, 2 din or. Ialoveni.

Tot el, la 03 iulie 2009, orele 02:00, deplasându-se pe str. Nucarilor din or. Ialoveni, a pătruns în garajul cet. Miron Sergiu, prin forțarea ușii cu o tijă metalică, de unde a sustras bunuri, cauzându-i părții vătămate o pagubă considerabilă în sumă de 4700 lei.

Tot el, la 03 iulie 2009, orele 14:00, deplasându-se pe str. N. Bălcescu din or. Ialoveni, a pătruns în garajul cet. Stegărescu Iulia, de unde a sustras bunuri, cauzându-i părții vătămate o pagubă în valoare de 2000 lei.

În ședința de judecată inculpatul a recunoscut vina integral.

Apreciind în ansamblu probele administrate, instanța a constatat vinovăția inculpatului este confirmată și a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (2) lit.

c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în baza art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, ca răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșit prin pătrundere în garaj.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a recunoscut parțial a vina, că are antecedente penale și recidivă simplă, la locul de trai este caracterizat negativ, că nu a restituit prejudiciile materiale părților vătămate.

La fel, instanța a menționat că infracțiunile comise de el au fost săvârșite în termenul de probă, urmînd să fie aplicate față de el prevederile art. 85 Cod penal.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicat actul amnistiei din anul 2008 și o pedeapsă mai blîndă.

Apelantul a invocat că a recunoscut vina deoarece a fost maltratat, un episod este fabricat, existînd divergențe în declarațiile părții vătămate Stegărescu Iulia.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2012, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Condrea Eduard a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd din 28 martie 2012, deducînd perioada arestării preventive de la 09 iulie 2009 până la 28 martie 2012 .

De la inculpat s-a încasat prejudiciul material în beneficiul părților vătămate Manie Ion în sumă de 1000 lei și Stegărescu Iulia în mărime de 2000 lei.

Instanța de apel a relevat că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca în rechizitoriul, fiindcă a comis sustragerea pe ascuns a bunurilor părților vătămate Mîța Alexandru, Capsamun Alexandra, Miron Sergiu și Stegărescu Iulia, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea daunei în proporții considerabile.

De asemenea, acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, deoarece el a răpit automobilul de model VAZ 2102, cu N/î ILAA 546, ce aparține părții vătămate Manic Ion, din str. Merilor, 17, or. Ialoveni, iar de la poarta lui Schimbător Andrei automobilul de model Renault 21, cu n/î CFG 133.

Învinuirea inculpatului pe art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal nu s-a confirmat, pentru că nu i-a fost incriminat în învinuire răpirea mijlocului de transport prin pătrundere în garaj, în alte încăperi sau spații îngrădite ori păzite.

Declarațiile inculpatului că ar fi fost maltratat de colaboratorii poliției să recunoască vina nu sunt relevante, fiindcă se combat prin Ordonanța privind refuzul în pornirea urmăririi penale în acest sens, din 15 octombrie 2010.

La fel, instanța a menționat că atît acuzatorul de stat, cît și instanța de fond nu au îndeplinit prevederile art. 96 Cod de procedură penală cu privire la stabilirea antecedentelor penale nestinse a inculpatului:

- conform sentinței Judecătoriei Ialoveni din 22 februarie 2006, condamnat în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), 273 alin. (2), 217 alin. (2), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 ani;

- potrivit sentinței Judecătoriei Ialoveni din 13 aprilie 2006 în baza art. 186 alin. (2) lit. a), b), c), d), 85 Cod penal Cod penal la 5 ani închisoare;

- conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2008, în baza art. 91 alin. (4) lit. c) Cod penal, fiind liberat condiționat înainte de termen de pedeapsa stabilită.

Pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 22 februarie 2006 a fost executată și nu mai poate fi aplicat art. 85 Cod penal, fiindcă conform art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal, astfel de precedente se consideră stinse, dacă condamnarea cu suspendarea pedepsei nu a fost anulată. Infracțiunile imputate inculpatului în prezenta cauză au fost comise după expirarea termenului de 3 ani de la prima condamnare.

Motivul că era necesar de aplicat amnistia pentru precedentele penale anterioare este lipsită de temei, fiindcă pedepsele aplicate anterior inculpatului au fost executate.

Prin urmare, la data comiterii infracțiunilor inculpatul avea antecedentul penal nestins, fiindcă după liberarea condiționată înainte de termen de pedeapsa stabilită anterior, a comis o nouă infracțiune și avînd în vedere toate circumstanțele în ansamblu urmează a stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar în care a solicitat casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a specificat că inculpatul, fiind eliberat condiționat înainte de termen la 22 iulie 2008, a săvârșit infracțiunea în termenul de pedeapsă rămas neexecutat.

În acest caz urma să se țină cont de prevederile art. 91 alin. (8) lit. c) Cod penal, care prevede că dacă în termenul de pedeapsă rămas neexecutat, condamnatul săvârșește cu intenție o infracțiune, instanța de judecată îi stabilește pedeapsa în condițiile art. 85 Cod penal.

Totodată și instanța de fond la aplicarea pedepselor nu a ținut cont că inculpatul a fost liberat condiționat înainte de termen, aplicînd neîntemeiat în baza art. 85 Cod penal cumulul pedepsi aplicate conform sentinței judecătoriei Ialoveni din 22 februarie 2006.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, în care a solicitat casarea parțială a hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei hotărîri noi, prin care să-i fie aplicată legea privind amnistia în legătură cu declararea anului 2008 An al Tineretului.

Recurentul a menționat că nu este de acord cu hotărîrile judecătorești, deoarece instanțele de judecată erau obligate de a aplica actul amnistiei.

6. Conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2012, toate recursurile au fost admise, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a menționat că în materialele cauzei lipsesc atît sentința Judecătoriei Ialoveni din 13 aprilie 2006, cît și decizia Curții de Apel Chișinău din

22 iulie 2008, cea ce pune în dificultate calcularea termenului de începere a executării sentinței din 13 aprilie 2006.

De asemenea, nu se cunoaște perioada liberării inculpatului înainte de termen prin decizia Curții de Apel din 22 iulie 2008 și dacă infracțiunile pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09 decembrie 2011 au fost comise în perioada când inculpatul a fost liberat condiționat înainte de termen.

La fel, instanța nu a verificat faptul dacă inculpatului i-a fost înmînată copia încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 12 octombrie 2011 despre respingerea cererii privind aplicarea amnistiei.

Astfel, instanța de apel a făcut o concluzie pripită, bazată pe circumstanțe neverificate integral, concluzionînd că sentința din 22 februarie 2006 a fost executată și lipsește temei de aplicare a prevederilor art. 85 Cod penal, la stabilirea pedepsei definitive.

7. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2013, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre.

Inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal de 2 ani 8 luni închisoare și în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal de 2 ani închisoare. Conform art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate potrivit *sentinței Judecătoriei Ialoveni din 22 februarie 2006*, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd din 02 mai 2013, cu includerea timpului arestării preventive din 09 iulie 2009 până la data pronunțării deciziei motivate.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut ca nefondate argumentele privind ilegalitatea condamnării pentru epizodul din 03.07.2009, privind sustragerea pe ascuns a bunurilor cet. Stegărescu Iulia, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, relevate în cuprinsul sentinței și verificate de instanța de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea furtului respectiv.

Nefondate fiind și argumentele privind aplicarea Legii cu privire la amnistie din 2008, deoarece, deja, asupra acestei chestiuni, există hotărîre judecătorească definitivă și irevocabilă.

Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2013 a fost respins ca nefondat recursul condamnatului și menținută încheierea judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 octombrie 2011, prin care a fost respinsă cererea condamnatului Condrea Eduard privind aplicarea prevederilor Legii nr.188 din 10.07.2008 privind amnistia în legătură cu declararea anului 2008 An al Tineretului.

Urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea, procedurii prevăzute de lege și respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Instanța de apel a argumentat că e oportun de a interveni în sentință, în sensul aplicării unui termen mai redus de închisoare.

Inculpatul este tânăr, fiind expertizat la 21 mai 2012 i-a fost acordat gradul 3 de invaliditate, se află la evidență medicală cu d-za: epilepsie, susține că intenționează să se căsătorească, având un copil născut la 25 iunie 2012.

Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 22 februarie 2006, inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), 273 alin. (2), 217 alin. (2), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 ani.

Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 13 aprilie 2006, inculpatul a fost condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. a), b), c), d), 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Ialoveni din 22 februarie 2006, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2008, în baza art. 91 alin. (4) lit. c) Cod penal, inculpaatul a fost liberat condiționat înainte de termen de pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătorei Ialoveni din 13 aprilie 2006.

Astfel, infracțiunile reținute în sarcina inculpatului prin sentința apelată au fost săvârșite în termenul de pedeapsă rămas neexecutat.

Conform prevederilor art. 91 alin.(8) lit. c) Cod penal, dacă în termenul de pedeapsă rămas neexecutat condamnatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune, instanța de judecată îi stabilește pedeapsa în condițiile art. 85 Cod penal.

Prin urmare, în speță s-a impus aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de prima instanță referitor la episoadele de furt concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, analizate și relevate în cuprinsul sentinței. În acest context, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza condamnării în baza articolului 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, astfel prima instanța corect a determinat constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală specială respectivă, conform semnelor calificative: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit prin pătrundere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cu privire la pedeapsa aplicată de prima instanță în baza art. 186 alin.(2), lit. c), d) Cod penal, grație argumentelor expuse se consideră de a o atenua, prin micșorarea termenului stabilit.

Cu privire la starea de fapt reținută și de drept apreciată de prima instanță referitor la învinuirea în baza art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal urmează a fi modificată calificarea faptei, în sensul atenuării, dat fiind că apreciind probele

administrare în cauză pe episoadele respective, instanța constată: inculpatul Condrea Eduard, la 20 iunie 2009, aproximativ ora 24:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe str. Merilor, 17 din or. Ialoveni, având intenția de a se plimba, fără scop de însușire, a răpit automobilul de model VAZ 2102 cu n/î 11, AA 546, care staționa și care aparținea cet. Manic Ion.

Inculpatul Condrea Eduard la 15 iunie 2009, aproximativ ora 22:00, deplasându-se pe str. Codru din orașul Ialoveni, având intenția de a se plimba, fără scop de însușire, a răpit automobilul de model Renault 21 cu n/î C FG 133, care staționa și care aparținea cet. Schimbător Andrei, ulterior abandonând automobilul pe str. Alexandru cel Bun, 2 din or. Ialoveni.

Astfel, prin aprecierea probelor relevate în sentință, în împrejurările stabilite în ședința de judecată în apel, cu certitudine s-a dovedit, că inculpatul a răpit automobilul de model VAZ - 2102 cu n/î IL AA 546 ce aparținea cet. Manie Ion, care staționa în strada Merilor 17, or. Ialoveni și automobilul de model RENAULT 21 cu n/î C FG 133, ce aparținea cet. Schimbător Andrei, care staționa la poarta casei acestuia.

În atare situație nu se constată răpirea mijlocului de transport prin pătrundere în garaj, în alte încăperi sau spații îngrădite ori păzite, astfel se exclude semnul calificativ respectiv prevăzut la art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal și faptele reținute în sarcina inculpatului se califică în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, ca răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

În contextul concluziei privind condamnarea în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsa în limitele sancțiunii acestei norme penale speciale și conform prevederilor art. 84 și 85 Cod penal, adică aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni și a unui cumul de sentințe.

8. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie atenuată pedeapsa, fiind aplicată față de el Legea privind amnistia în legătură cu declararea anului 2008 An al Tineretului.

Recurentul a menționat că nu a comis furtul bunurilor părții vătămate Stegărescu Iulia, că a fost încălcat art. 409 Cod de procedură penală deoarece instanța de apel i-a adăugat 1 an și 2 luni închisoare la cele 4 ani închisoare precedente, fiindu-i agravată situația în propriu apel.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează următoarele.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se reține că instanța de apel au comis următoarea eroare de drept.

Astfel, prin sentința Judecătorei Ialoveni din 22 februarie 2006, inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 217 alin. (2), 273 alin. (2), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Ulterior, prin sentința Judecătorei Ialoveni din 13 aprilie 2006, modificată potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2008, el a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. a), b), c), d), 85 Cod penal la 5 ani închisoare, începând executarea pedepsei din 13 martie 2006 (v. 2, f. 72).

Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2008, inculpatul a fost liberat condiționat înainte de termen, în decizie nefiind indicat care este acest termen (v. 2, f. 119).

Dar, raportînd data de 13 martie 2006, cînd s-a început executarea pedepsei de 5 ani închisoare conform deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2008 și data deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2008, inculpatul a fost liberat condiționat înainte de termen cu 2 ani 4 luni și 8 zile.

Potrivit art. 91 alin. (8) lit. c) Cod penal, dacă, în termenul de pedeapsă rămas neexecutat condamnatul săvîrșește cu intenție o nouă infracțiune, instanța de judecată îi stabilește pedeapsa în condițiile art. 85 Cod penal.

În cauza penală de pe rol, inculpatul a comis infracțiunile pentru care a fost condamnat în perioada din 15 iunie – 03 iulie 2009, adică în termenul de pedeapsă precedent rămas neexecutat (*pct. 2 din decizie*).

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvîrșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel, rejudecînd cauza și pronunțînd o nouă hotărîre în latura pedepsei, urma să adauge, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua hotărîre partea neexecutate a pedepsei stabilite conform sentinței Judecătorei Ialoveni din 13 aprilie 2006, modificată potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2008 (*pct. 7 din decizie*).

Instanța de apel, însă, neîntemeiat a cumulat la pedeapsa aplicată recent inculpatului partea neexecutată a pedepsei stabilite conform sentinței judecătorei Ialoveni din 22 februarie 2006, care nu mai exista deoarece fusese cumulată deja la pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Ialoveni din 13 aprilie 2006, modificată potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2008.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța admite recursul, casează parțial hotărîrea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Circumstanțele expuse atestă astfel, că hotărîrea contestată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția în latura pedepsei, că recursul de pe rol este parțial întemeiat, că eroarea judiciară comisă de instanța de apel, prescrisă în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, poate fi corectată în instanța de recurs, impunîndu-se soluția casării hotărîrii contestate doar în partea privind aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, rejudecînd cauza și pronunțînd o nouă hotărîre în acest sens.

Totodată, se relevă că celelalte motive invocate de recurent sunt neîntemeiate, deoarece partea descriptivă a hotărîrii contestate conține motive clare și legale privind confirmarea vinovăției inculpatului de săvîrșirea furtului bunurilor părții vătămate Stegărescu Iulia, iar decizia instanței de apel din 28 martie 2012 a fost casată de instanța de recurs la 13 noiembrie 2012 fiind admis recursul procurorului care a invocat neaplicarea incorectă a prevederilor art. 85 Cod penal, și potrivit art. 436 alin. (4) Cod de procedură penală, la rejudecarea cauzei poate fi aplicată o pedeapsă mai aspră dacă hotărîrea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror din motivul că pedeapsa fixată era prea blîndă (*pct. 4-8 din decizie*).

10. Conform art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Condrea Eduard Ararat, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2013 în partea privind aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărîre.

Condrea Eduard Ararat se consideră condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani și 8 luni închisoare, în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare și în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriei Ialoveni din 13 aprilie 2006 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2008, inculpatului Condrea Eduard Ararat i se stabilește pedeapsa definitivă de 5 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd din 09 iulie 2009.

În rest hotărîrea atacată se menține.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședința publică din 24 decembrie 2013, ora 09.50.

Președinte

Andrei Harghel

Judecători

Iurie Diaconu

Vladimir Timofti

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Condrea Eduard Ararat, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2013 în partea privind aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărîre.

Condrea Eduard Ararat se consideră condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani și 8 luni închisoare, în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare și în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriei Ialoveni din 13 aprilie 2006 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2008, inculpatului Condrea Eduard Ararat i se stabilește pedeapsa definitivă de 5 ani și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd din 09 iulie 2009.

În rest hotărîrea atacată se menține.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată în ședința publică din 24 decembrie 2013, ora 09.50.

Președinte

Andrei Harghel

Judecători

Iurie Diaconu

Vladimir Timofti

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev